

Viatge de Nadal

Aquell dia, em vaig despertar esglaiada. Era 1 de Gener.

Els meus pares deien que hui faríem un viatge molt especial. Però jo pensava que, quan algú diu viatge especial es refereix a París, o a Hollywood... No. Va ser un viatge molt millor.

Els pares m' havien dit que estaríem fora una setmana, així que vaig omplir la maleta fins a dalt amb molta roba i joguets.

Agafarem l' avió. Era petit, i estava quasi buit. No era el típic que es veia per la televisió.

No més arribar-hi, em vaig baixar de la nau. Però no estava on jo m' imaginava. Era a un petit poblat d' Àfrica, anomenat Itag. Tenia cabanyes amb forma circular fetes de palla, i la gent, per dir-lo d' alguna manera, pareixia que haguera pres massa el sol.

Al principi vaig pensar que aquest viatge anava a ser molt avorrit, però, després, em vaig adonar de que aquesta era una nova terra, amb noves costums i amb noves tradicions. Jo, era molt curiosa i decidí aprofitar aquesta oportunitat per a conèixer més coses sobre el nostre mon. Vaig parlar amb la gent, i descobrí, que ací, a Etiòpia, també es celebrava el Nadal, però el feien d' una forma diferent a la meva.

Habitatges del poblat Itag

Passaven els dies i jo continuava intrigada amb el mateix tema. Un dia, estava asseguda al sòl quan els meus pares em van cridar. Deien que demà començava el "Ganna", Que eren les seves festes de Nadal, i es celebraven el 7 de Gener.

Al dia següent, vaig eixir al carrer. No hi havia ningú, els meus pares em van dir que estaven a l'església del poblat i em conduïren a ella. Vaig entrar. No m'ho creia, però, era veritat... Estava construïda dins d'una roca volcànica! Estava plena de gent, de peu, subjectant un ciri. Eixí del santuari corrent i em dirigí cap a casa. Volia fer alguna cosa perquè no em pareixia bé que la gent tingueren que estar tot el dia resant en lloc de divertir-se al Nadal. Com em donaven molta llàstima decidí fer alguna cosa per ells. Agafí la meua maleta, em vaig presentar al santuari i vaig cridar:

-Us duc la meua maleta... Dins hi ha roba i joguines per a tots. Si vos agrada això, podem celebrar el Nadal com el faig jo...

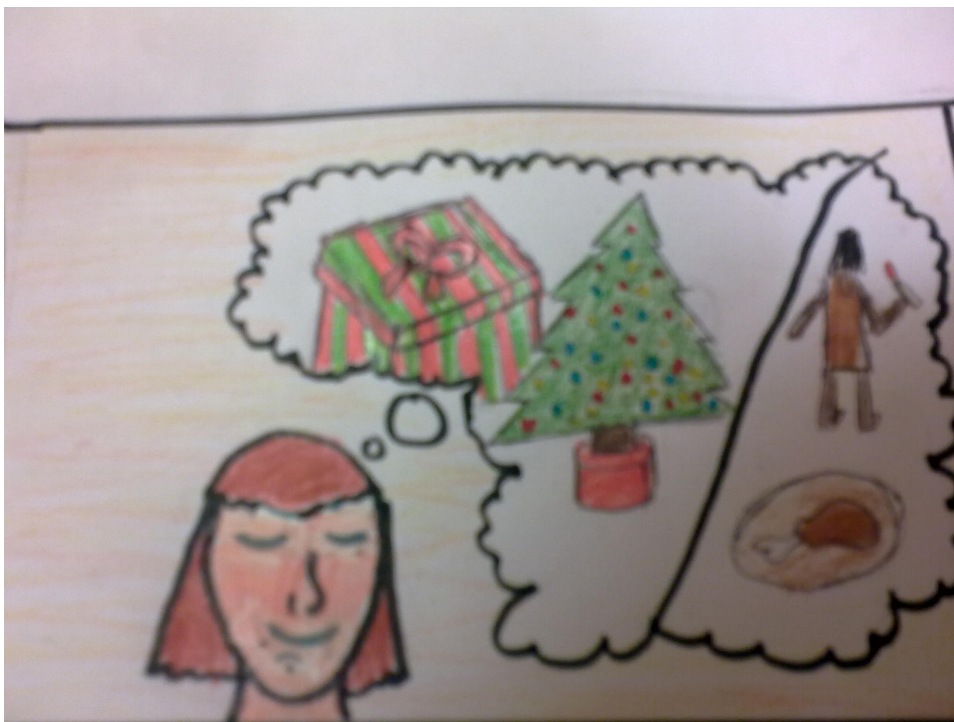
-No. -va dir un xiquet -No volem...-Nosaltres tenim les nostres tradicions i som feliços complint-les. Si vols, celebrava el Nadal amb nosaltres, però no vulgues canviar la nostra festa.

Jo, vaig acceptar encantada. No havia pensat que, a ells les agradava celebrar així el Nadal. A mi, m'agradava més la meua forma de celebrar-lo però, comprenia que ells tenien les seves festes, i jo les meues. Així que celebrí la festa en ells. Em vaig col·locar juntament amb les demás dones del poblat, perquè les dones i els homes es posaven en llocs diferents. El cor es va situar al voltant dels homes i les dones. Es posaren a cantar unes cançons estranyes, però belles que pareixien les que havia escoltat en classe de història. Però escoltar-les en directe era més emocionant. També vaig menjar una cosa que no hi havia menjat mai: el "doro wat", que era un cuit de pollastre. I, per cert, estava deliciós.

Després, els meus pares em van cridar perquè avió ens estava esperant.

Vaig arribar a casa molt contenta perquè no sols coneixia una festa nova, sinó que també, havia après una lliçó molt important que tot el món deu aprendre:

CADA PAÍS TE LES SEVES TRADICIONS I N' HI HA QUE RESPECTAR-LES.

ANA SÁEZ
MORILLO

5º CURS

C. P. VILAR PALASÍ
(VALÈNCIA)